

Navnebevis. Jeg minder i den Forbindelse om, at der i den rigeligt 9-aarige Periode, hvorom her er Tale, er blevet udfærdiget i alt 6,000 Øvrighedsbeviser, det vil sige ca. 13 Beviser ugentlig. Disse 13 Navne vil ikke tage megen Plads i Statstidenden, og jeg har Indtrykket af, at efter det Antal Retskredse, vi har her i Landet, vil det blive saaledes, at der i Gennemsnit fra hvert af Øvrighedskontorerne vil være en Gang hver tiende Uge at indsende Meddelelse om et udfærdiget Bevis. Det forekommer mig, at naar man ser det saaledes, er det en Foranstaltning, der maatte være let gennemførlig, ikke vilde paaføre uforholdsmæssig Ulejlighed, og jeg mener, at den skulde gennemføres i Forbindelse med den hidtidige Udfærdigelse af halvjaarlige Navnelister. Saa vilde de paagældende Politimestre til enhver Tid være orienterede med Hensyn til de Navne, der allerede er optagne.

Jeg nævner i denne Forbindelse, at den saakaldte Justitsministeriets Navnebog, i sin Tid udgivet af Dahlerup og Steenstrup, angives at være udsolgt, og den har nok været udsolgt i flere Aar, hvilket maa betragtes som et Savn. Vilde der nu ikke være Anledning til her, hvor vi vedtager en ny 5-aarig Periode, at foranledige en ny Udgave af denne Navnebog og da saaledes, at der fjernes af Bogen de Navne, der efterhaanden er blevet optaget, saa at den kun kom til at omfatte de Navne, der vedblivende er disponible? Jeg mener ikke, at denne Foranstaltning skulde paaføre Staten nogen som helst Udgift. Jeg gaar ud fra, at en ministeriel Tilkendegivelse overfor rette vedkommende af, at en ny Udgave formentlig tiltrænges, vilde være tilstrækkelig til at hidføre det ønskede Resultat.

Navneforandringslovens Paragraffer 1 og 3 bestemmer, at Navneforandring ved Øvrighedsbevis bl. a. kræver, at det paagældende Navn er stemmende med dansk Sprogtone. Nu erkender jeg, at den danske Sprogtone ikke kan være bestemt afgrænset; der maa være en vis Bevægelsesfrihed, og jeg mener ingenlunde, at denne Bestemmelse skal haandhæves rigoristisk, men det forekommer mig dog, at der foreligger Vidnesbyrd om, at man fortolker denne Sprogtone noget mere liberalt, end rimeligt er. I den 18de Navnefortegnelse er anført to Navne,

som jeg i saa Henseende skal fremdrage. Der er anført Navnet Clemann — det forekommer mig, at i alt Fald de to N'r i Navnets sidste Stavelse bringer det paa Kant med dansk Sprogtone — og Navnet Glassow. Jeg vil sige, hvis det er stemmende med dansk Sprogtone, saa spænder den Tone videre, bevæger sig indenfor en rummeligere Afgrænsning, end jeg i alt Fald hidtil har regnet med. Det anføres paa Listen, hvorvidt de paagældende Navne er givne ved Øvrighedsbevis — det angives ved et Ø. — eller ved kgl. Bevilling — det betegnes ved B. Disse to Navne er udfærdigede ved Øvrighedsbevis, og Vilkaaret herfor er altsaa, at de er stemmende med dansk Sprogtone. Jeg kunde nu tænke mig Muligheden af, at Ministeriet havde fundet Anledning til at udtale en Misbilligelse af, at man har givet disse Navne. Men man kan ikke forlange, at en Politimester skal sende denne Misbilligelse rundt til sine Kolleger, og Forholdet bliver konfunderet ved, at saadanne Navne faar Lov til at passere Censur. Det er meget naturligt, at Politimesteren gerne vil vinde Omdømme som en flink og medgørlig Mand, og her er et Omraade, hvor han har Adgang til at vise Medgørlighed. Der kommer en Mand og vil have et Navn, som har en slavisk eller maaske kinesisk Tone, og Politimesteren blader i sin Navnefortegnelse og kommer til Navnene Glassow og Clemann, og saa tænker han: Har de kunnet passere Censuren, saa kan Manden ogsaa faa sit Ønske opfyldt, og derved forekommer det mig, at man kan komme udenfor Lovens Forudsætning. Jeg tillader mig at henstille til den højtærede Minister, at der paa fremtidige Navnefortegnelser f. Eks. ved en Stjerne og dertil knyttet Note om, at Ministeriet misbilliger disse Navne, tilkendegives, at saadanne Navne har man ikke Lov til at give ved Øvrighedsbevis. Jeg synes, det er en praktisk Maade; man stiller ikke derved de paagældende Politimestre i Gabestokken, men giver de andre Øvrighedspersoner den Retledning eller undgaar den Vildledning, der let afstedkommes, saaledes som Praksis hidtil har været.

Endelig har jeg en Henstilling at gøre til den højtærede Minister angaaende Navneforandringslovens § 8 vedrørende Strafansvaret for den, der benytter et ham ikke